

сложни и бял тимиян и синап, а тия стръкове сетне. Тогаз три пъти ще кажем: "Захени се Сирма за девет изха, от девет осем, от осем седем, от седем шест, от шест пет, от пет четири, от четири три, от три два, от два един, от един нито един. Както се пръснали Сирмините изхе, тъй да се пръсне Ханковата Сирма!"

РАКИДА: Отде си изучила това изкуство, бабо Елвана? Отде знаеш какво да слагаш в котлото?

ЕЛВАНА: Тия билки сама си ги бера през нощта, когато Биле навлича кожуха и тръгва за сняг. Тогава са най-целебни. От баба и прабаба си имам тая дарба. В нашия род все сме били баячки и знахарки.

ХАНКО: Не те познавахме, но чувахме че си най-прочута знахарка. Като умря старата ни баячка...

СЕВДАНА: То не се знае от какво умря, току изведижд... Казват, че предрекла нещо, което стигнало до лоши учи... И никой не я чу, не я видя вече.

ЕЛВАНА: Всяка дума казана против Иродовото беззаконие сега води към владата. Там горят всеки, който приказва повече, отколкото трябва.

РАДИКА: А можеш ли да ведаеш бъдещето?

/Елвана трепва./

ЕЛВАНА: Не. Отдавна вече не мога. Вървете се поклонете на чудотворната икона, добри люде, свец запалете. А ногата ще се изцери.

/Севдана и Ракида подкрепят Ханко към църковните врата. Елвана приближава към божекът/

/През манастирските порти влиза просекинята./

ПРОСЕКИНЯТА: Скоро ли ще свърши службата?

БОЖЕКЪТ: Не чуваш ли, пеят "вечная память" за тримата брата